

ПРОТОКОЛ

№ 651

гр. Пазарджик, 20.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Членове: Кристина Л. Пунтева
И.ИНА ИГН. И.ОВА

при участието на секретаря Петрана Ив. Динева
и прокурора Д. Г. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Кристина Л. Пунтева Въззивно административно наказателно дело № 20235200600759 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Обвиняемият И. В. Б., ответник по протеста се явява лично, явява се и адв. К. К. – редовно упълномощен отпреди.

За ОП Пазарджик се явява прокурор П..

НЕ ПОСТЪПИХА ИСКАНИЯ ЗА ОТВОД НА СЪСТАВА НА СЪДА,
СЕКРЕТАРЯ И ПРОКУРОРА.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Да се даде ход на делото, няма процесуална пречка.

Съдът намира, че не съществува законова пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

По делото е постъпило писмо от зам.-кмета на Община Пазарджик на 13.10.2023 г.

Прокурор: Запознат съм със съдържанието.

Адв. К.: Запознат сме със съдържанието.

Прокурор: Да се приеме писмото.

Адв. К.: Да се приеме писмото.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмото на Община Пазарджик от 13.10.2023 г.

Прокурорът: Нямам други искания по доказателствата.

Адв. К.: Нямам други искания по доказателствата.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Прокурор: Уважаеми въззивни съдии, поддържам протеста на Районна прокуратура - Пазарджик, както и допълнително депозираните мотиви към него, по които Прокуратурата е направила необходимия анализ на фактите установени в хода на съдебното следствие, които налагат извода, че обвиняемият е извършил престъплението, за което е изправено на съд. От показанията и на тримата свидетели очевидци пострадалият Л., свидетелката Павлова и свидетелят Г., разпитан от съда като въззивна инстанция, в предходното заседание категорично се установява, че обвиняемият Б. не е спрял на пътен знак „СТОП“, а направо е навлязъл в кръстовището, което е станало причина за настъпване на ПТП. Според назначената и приетата САВТЕ, ударът е бил предотвратим при условие, че обвиняемият е спрял на знака, пропуснал е мотоциклетиста да премине и след като е сигурен, че няма други моторни превозни средства, да премине кръстовището. Ако обвиняемият Б. се беше съобразил със създадената организация на движението в района на кръстовището, беше спрял на пътен знак „Б2“ и започне да преминава през кръстовището след като се убеди, че няма пътни превозни средства на пътя, нямаше да има създадена опасност за моториста,

който не би направил отклонение в ляво и не би настъпило пътнотранспортно произшествие. Считам, че основна причина за това е и извода на автотехническите експертизи е поведението на водача на лекия автомобил и като е нарушил правилата за движение по чл. 6 и чл. 50 от ЗДвП и чл. 46, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата като не е спрял на знак „Б2“ той е предизвикал ПТП, в резултат на което подсъдимият е причинил средна телесна повреда на пострадалия. Поддържам протеста, като считам, че в подробно изложените съображения по него за правилни и обосновани и следва да бъдат подкрепени. Считам, че следва да отмените първоинстанционното решение като неправилно и постановите ново решение, с което да признаете обвиняемия за виновен за предявеното му обвинение, като приложите материално-правните предпоставки, които са налице по чл. 78а от НК и го освободите от наказателна отговорност, налагане на административно наказание „глоба“. Считам, че следва да се приложат разпоредбите на чл. 78, ал. 4 НК и да се лиши подсъдимия от право да управлява МПС за определен от съда срок. С оглед на изложеното, моля за съдебен акт в този смисъл.

Адв. К.: Уважаеми Окръжни съдии, имах илюзия, че ще сте яви някой прокурор, който да заяви, че не поддържа протеста на Районна прокуратура Пазарджик, защото има и такива случаи. За мое разочарование, това мое очакване не се сбъдна. Това не означава, че моята позиция в процеса зависи от това мое предположение и желание. Моля да се остави без уважение протеста на Районната прокуратура като неоснователен. Протестът е изпълнен с предположения, навсякъде се вменява едно задължение на моя подзащитен, че е отнел предимството на другия участник в движението. Повече от ясно е, че управлението на моторните превозни средства е правилно регламентирана дейност, представляваща повишена опасност. Тази правилно регламентирана дейност, специално по пътищата се регулира на осн. чл. 13 от ЗДвП, където се казва, че за организацията на движението се поставят пътни знаци, маркировка или светофар и т.н. За да се приеме, че действително моят подзащитен е нарушил правилата за движение и е причинил телесно повреждане, като казусът може да се разглежда на две основания. От фактическа и от правно естество. Първо ще започна от фактическа страна, тъй като тя е изложена повече по съображенията на Пазарджишкия районен съд. Установи се по безспорен начин, с оглед

извършената допълнителна съдебно-автотехническа експертиза, че след като е навлязъл в района на кръстовището, моят подзащитен е изминал път, който път е дадено достатъчно основание на приближаващия се с несъобразена скорост мотоциклет, за да продължи движението си направо в дясното платно по посока на движението и да не настъпи конфликтна точка, да не настъпи основание за ПТП. Това се установи от заключението на вещото лице, който е изчислил какво разстояние се е получило между задната част на автомобила на моя подзащитен и мотоциклета. Още повече, че прокуратурата твърде майчински се отнася към пострадалия без да допусне нито едно негово нарушение. Установява се по безспорен начин, че мотоциклетистът е нарушил разпоредбата на чл. 15 от ЗДвП. В чл. 8 от ЗДвП законодателят указва в кое платно следва да се осъществява движението, това е дясното платно. В чл. 15 и чл. 16 от ЗДвП се доразвива и се доконкретизира това право като законодателят е открил, че съответните участниците в движението следва да се движат в най-дясната част на съответното платно, по което те имат право да се движат. Т.е. Л. е следвало с мотоциклета да се движи в дясната част на пътното платно. Моля, да приемете, че моят подзащитен не е нарушил разпоредбата на знак „Б2“ и че той е спрял. Противоречиви са доказателствата, не споделям становището на прокурора, че по категоричен начин е било установено, че моят подзащитен не бил спрял. Ще черпя права не е от кой да е, а от изявлението на Л., дадено в досъдебното производство на лист 90, където е заявил, че моят подзащитен е спрял и след това е потеглил. При разпита му в съдебно заседание той е променил концепцията и тезата си, дали по съвет или е инстинкт за самосъхранение, но заяви, че моят подзащитен не е спирал. Вкара един нов нюанс, вкара една друга кола, която била преминала преди моя подзащитен и която била спряла и, че след 30 сек. моят подзащитен бил преминал без да спира. Първо, през това време пострадалият е бил на 10 - 15 м., което не е възможно, не житейски, а технически. Установено е по безспорен начин от вещото лице, че скоростта на движение на мотоциклетиста, която е изчислил, е 45 км/ч. Пострадалият прави признание, че се е движил с 50 км/ч. Дали е с 45 или с 50 км/ч или е най-изгодната позиция за него - това е 12 м./сек. Ако има един период от времето от 30 сек. между преминаването на първата кола и навлизането на моя подзащитен, за тези 30 секунди мотоциклетистът би трябвало да бъде при Спортното училище при тази скорост на движението, а не така, както

твърди той, излиза, че е бил на 10 - 15 метра и той за 10 – 15 метра, при тази скорост от 12,5 м/сек. ще измине за 30 секунди. Защитната му позиция не съвпада с изчисленията на авто-техническата експертиза. В мотивите си, в протеста, прокурорът няколко пъти твърди, че моят подзащитен е бил отнел предимството на пострадалия, за да му се отнеме предимството, то трябва да му бъде дадено по законен ред, т. е. на кръстовището преди него трябва да има поставен знак „БЗ“. Минавал съм много пъти по този път още по време на досъдебното производство и установих, че такъв знак няма, това не стояло на вниманието нито на разследващия, нито на вещото лице. Този въпрос го поставих под съмнение едва при изслушване на експертизата, където и вещото лице се затрудни, не знаеше дали има знак „БЗ“. Правят се изводи за отнемане на предимство, а не се знае дали такова предимство съществува, защото наличието на знак „Б2“ на ул. „Н. В.“ не дава предимство на този, който се движи по ул. „А. С.“. Това трябва да е ясно, а не да се тълкува Закона за движение по пътищата, като дявола евангелието. В мотивите си прокурорът няколко пъти споменава „Отнето му е предимство“, но кой му е дал това предимство – знак „Б2“. Дори моят подзащитен да не е спрял, не му дава предимство. В посоченото решение, в мотивите на прокуратурата, ще моля да не възприемате, тъй като те не са относими към казуса, че пострадалият е бил изправен пред разпоредбата на спасителна маневра. Моля да не приемате това, защото спасителната маневра е недопустима от този случай, както е в настоящия казус. В ТК № 106 от 31.10.1983 г. на ОС на наказателната колегия на Върховния съд е обосновано надълго и нашироко какво представлява спасителната маневра. Изрично е посочено, че спасителната маневра се квалифицира като правомерна тогава, когато са налице условията на чл. 13 от НК. Не са налице условията на чл. 13, за да се приеме, че не е обществено опасно деянието, което е извършил при тези условия. Няма такава ситуация, защото самият пострадад умишлено сам се е поставил в това положение. В съдебно заседание на въпроса защо при приближаване на кръстовището не е намалил скоростта, той е заявил, че се движи по път с предимство. Това той го каза и миналия път в съдебно заседание, при разпитване на свидетел. От авто-техническата експертиза и от последното писмо, което е представила Общината се установява, че няма регулиране с пътни знаци с предимство по ул. „А. С.“. Тази сутрин проверих като заобиколих и тръгнах по ул. „Х. К.“, защото отново видях картите, които

са изпратени и установих, че по ул. „Х. К.“ има поне 4 знака „БЗ“ в тази отсечка, преди малко проверих. От няколко дни при театъра, на завоя се появи един съвсем нов знак „БЗ“, кой го е поставил, кой ги поставя аз не знам, защото пътните знаци трябва да се поставят в съответствие със специална Наредба № 18/23.07.2021 г за сигнализацията на пътищата с пътни знаци, където е казано къде и как се поставя знак „Б2“, „БЗ“ и тяхната функционалност. Знак „Б2“ се поставя след като има знак „БЗ“, не може да се постави знак „Б2“ преди наличието на знак „БЗ“. Какво предимство ще защитава знак „Б2“, когато липсва знак „БЗ“, което да осигурява предимство. В тази насока моля да се взрете в разпоредбата на Наредбата и в самото систематическо място на тези правни норми. В чл. 53 е посочено – знак „Б2“, а в чл. 54 – знак „БЗ“. Моля да приемете, че това кръстовище не е регулирано. Ще ви насоча към практиката на Върховния съд, макар и не от близкото минало, но все пак тя съществува като казуси. В практиката на съда има много интересни решения, на трето наказателно Отделение на Върховния, което преди време се занимаваше само с транспортни престъпления, за което беше специализирано. В Решение № 180 от 7 май 1987 г. по н.д. № 139 /1987 г. на трето наказателно отделение, където в диспозитива, цитирам, без да означава, че го изваждам от контекста, за да му предам друг смисъл. Върховният съд е казал, когато пред кръстовище в дясната страна по посока на движението не е поставен знак за предимство, водачът няма основание да счита, че има предимство на преминаване, дори и да знае, че на напречния път е поставен пътен знак за отстъпване на предимството. Противоречието между правото на предимство за преминаване на кръстовище по чл. 73 и 82 ППЗДВП и задължението да се намали скоростта или спре при възникване опасност, трябва да се разчита на основното правило на чл. 20, знае се много добре какво регламентира. При такава пътна ситуация водачът трябва да се откаже от предимството си, а то не е регламентирано при осъществяването, ако има опасност да настъпи произшествие. В тази насока е и Решение № 39/11.02.1985 г. на трето наказателно отделение на ВС, н. д. № 1/1985 г. За да се приеме, че едно кръстовище е законосъобразно регулирано, е необходимо на всеки вход от дясната страна на посока на движението да се поставят пътни знаци. Когато е поставен само единия пътен знак, то не е регулирано съобразно изискванията на правилата за движение, тъй като се създава само задължения, без да дава права за друг. В такива случаи се прилага правилото на

дясностоящия. В този случай и ние сме дясностоящи. В тази насока е и Решение № 897/30.09.1976 г. по н.д. № 757/1976 г. С оглед на всичко казано до тук, моля да не възприемате становището на прокуратурата в протеста, защото както от фактическа, така и от правна страна моят подзащитен не е виновен. Моля да възприемете показанията на свидетеля Л., дадени в досъдебното производство, че е видял, че моят подзащитен е спрял. Изчисленията сочат, че ситуацията е могла да бъде предотвратена - видно от начина, по който обосновава прокуратурата, по начина, който изхожда от авто-техническата експертиза, пострадалият е трябвало да продължи. Най-абсурдното е, че той е тръгнал да го заобикаля от лявата страна по посока на движението на моя подзащитен, като камикадзе. С оглед на всичко това, моля да потвърдите решението като правилно и законосъобразно.

Право на лична защита на обв. Б.: Съгласен съм с казаното от адвокат К..

Право на последна дума на обв. Б.: Да се потвърди решението на първа инстанция.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, след което се произнесе с присъда, която обяви на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11:15 ч.

Председател: _____

Секретар: _____